

۲۰۱۶/۰۷/۱۹

داکتر فاروق اعظم

ارگ کی د مجاہدینو د بریا د لمانځني په پار جوړه شوي غونډه کی

د داکتر فاروق اعظم وينا

غويي ۸ مه نېټه، ۱۳۹۵

له ویديو ټاپيه رالړونکی: عبدالوفاي ناييزی

نحمده و نصلی علی رسوله الکریم

بسم الله الرحمن الرحيم

انا اعطيناک الکوثر. فصل لربک وانحر. ان شانک هو الایتر (صدق الله العظيم)

جناب رئیس صاحب دولت، جناب رئیس صاحب اجرائیه، قاضی القضاة، د دولت اراکینو، د مجلسینو مشرانو،

دلته ناست درنو عزیزانو، مشرانو، خویندو او دوستانو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

دلته نن زما د خبرو کولو طریقه څه بیله ده. او هغه دا چې د کوم مشکل سره چې اوس مخ یو څنکه یی حل کړو کله چې مور د ۸ د ثور خبره کوو، ضرور به د ۷ د ثور یادونه هم کوو. هغه داچې په دی ملک کی د ثور د ۷ په کودتا سره داسی یو حالت راغی چې د هیواد زیات نفوس قربانی سو او د هغو قربانیانو څخه یو زه یم، زما فامیل دی، او ستاسی پیری دي او د دي مملکت اکثریت دی. هغه وخت زموږ پر خلکو داسی یو حالت راغی، چې زه دلته پر هغه بحث نه کوم، زه یی پر نتیجه چې اوس مونږ څه باید وکړو خپل بحث بنا کوم. زه هغه ظلمونه او تکلیفونه چې څنګه مثلاً زه خپله په دهمزنگ، پلچرخي کی د اعدام په انتظار وم او په لکو نور داسی ما غوندي خلک وو. ټول یی یوې خوا ته پرېږدو، خو هغه د پنځو زرو مرو لست چې څه وخت مخکي هالنډ کی نشر شو، په هغی کی دا نوشته دي، چې پلانی قتل شو، جرم یی دا و چې د افغان ملت غری و. جرم یی نماز، ملا، فیوډال دغه رقم شیان... تحصیل کرده ی غرب. دا ټول د جرم دلائل مثبتې وه، که چا په غرب کی تعلیم کړی وي، چې یو زه د هغوی څخه وم هغه باید مړ شي. په حقیقت کی په ولس کی مخور او قومي مشرانو ته یو ډول چلېنچ و، او حالات داسی راغلل چې ددی ملک یو ثلث مهاجرت ته مجبور شو. د دنیا په تاریخ کی عزیزانو دومره مهاجرت نه دی سوی، لکه د افغانستان په تاریخ کی چې وسو. د هند او پاکستان په ویش کی تر مور ډیر خلک مهاجر سول، خو د نفوس په تناسب یو فیصد هم نه وه. د بنگله دیش په جنگ کی ډیر خلک مهاجر سول، خو د نفوس په تناسب هیڅ زموږ په شان نه وه. د هندو چین په جنگونو کی ډیر خلک مهاجر سول، خو یو ثلث د مملکت په دنیا کی نه دی مهاجر سوی. زموږ دا مهاجر شو. د دي نتیجه څه شی وه؟؟ خپل ملت په لوی لاس د حریصو همسایه گانو غېږه کی واچول سو. د کمونستانو هغه ټول جرمونه یو طرف ته چې مور یی ټول یی قربانی یو، خلک د منځه لاړل، بی

سرپناه شول. خو دا چې زموږ ملت د حريصو گاونډيانو لمنې ته واچول سو، دا خيانت د تاريخ نه بڅبونکي خيانت دی. (چکچکي).

بښه!! چې ستا د کور دېوالونه يې مات کړل او دروازی ماتې سوي. نو هر څوک، هر سپی و پيشی ستا و کورته راغلل. دا ځکه خو دېوال نه لري!! دروازه نسته. هر چا خپل زباله، امبار او کچره په دې ځای، ستا په کور، کي واچول. عابرين چې هم په لاره تېرېدل، هغوی هم راتلل، دلته يې قضای حاجت کاوه. او کرار کرار پر تا داسې حالت راغی، چې تا بيا خپل کور جوړاوه، نو چا نه ورته پرېښودې، او اوس دې هم نه پرېږدی. اوسنی حال د همدغه لوی ظلم نتيجه ده. د دغه ظلم په مقابل کې قوم راپورته سو، دا ملت راپورته سو، د الله اکبر په چپغه يې دا حالت بدل کړ، نظام يې بدل کړ او د هغه تر شا لوی طاقت يې ختم کړ. زه شعارونه نه ورکوم او احساساتي خبرې هم درته نه كوم.. يو لويه تاريخي پرافتخاره حماسه وسوه! هغه نورو خلکو څه تشریح کړل. زه يې دلته نتایج وایم.

زموږ جهاد يو عظيم باب د تاريخ وو، دا يو لوی شهکار وو، دا يو عظيم کار وو چې وسو چې څنگه يو ملت راپورته سو او په تش لاس يې د زمانی يوه لويه شريزه امپراتوري ماته کړه. زما بښه ياد دي، زه امریکي ته ولاړم د جهاد په سر کې، او ما برېښسکی وليدی چې هغه د جمهور رئيس جيمي کارتر د ملي امنيت مشاور و، او ما کوشش کاوه چې قانع يې کړم، چې امریکا د افغان مجاهدين سره کومک وکړي. برېښسکي راته وويل: نا، افغانستان ولاړ؛ پاکستان راتينگول په کار دي. هغه په داسې حال کې چې سوک يې پر ميز د ميچني په شان په فشار گرځولوه وويل روس فيل دی چې پښه پر يو ځای کښيږدي، هرڅه تر پښی لاندي زره زره کړي او بيا بل قدم اخلی. خو دا مسلمان ملت ودرېدی او دا ټوله منسوبه يې سرچپه کړه، جهاد کاميابه شو. کله چې مونږ ودرېدو نو ډيرو بيا لاسونه راکړل، طبعاً بيا خو د دوی فايدي وي. مگر جهاد چې کامياب سو، ولي يو سم حکومت جوړ نه سو؟ يو خو دا و چې کميونستانو ستا کور کنډواله کړی، ديوال او دروازی يې ورماتی کړې وي، گاونډيانو نه پرېښوول چې دا کور بيا جوړ سي. دا ځکه چې د کچرې، زبالي ځای يې ورک کيدی. بيا به يې خر و غويي چېرې درولی؟ د دوی خر او غوايي بايد دلته ودرېږي، دا ځکه چې دا کور دېوال نه لري. د دوی چرگان بايد چېرته وگرځي؟ همدلته بايد وگرځي چې در و دېوال نه لري. په دې ترتيب کور جوړ نه سو، خو د جهاد په رهبرانو کې چې زه يې ملگری وم لازم کفايت نه و. هغه سياسي بصيرت مناسفانه په مور کې نه و، چې د نن ورځې د ذلت څخه يې د جهاد رهبران خلاص کړي وای. چې د نن ورځې د ذلت سره دوی نه وای مخامخ سوي. د دوی اختلافاتو طالب راپيدا کي. زما بالکل په ياد دي، چې دا طالبان همدې د جهاد مشرانو تقويه کړل. چا به فرشتې ورته ويلې. چا به خودجوش اسلامي تحريک ورته وایه او داسی نور خواږه القاب. د کندهار لوی قول اردو چې ۲۲ زره ميله ټوپک، په سوو ټانکونه او يو عالم جنگی الوتکی يې درلودې همدې د جهاد مشرانو طالبانو ته تسليم کړی. همدې د جهاد رهبرانو د يو بل پر ضد طالبان تقويه کړل. طالب هم د تېر تجربو څخه هېڅ پند وانخيستی، نه يې د کميونستانو څخه پند واخيست او نه يې د مجاهدينو څخه. د اسلامي نظام پر ځای يې ملاشاهي قايمه کړه. او د هغه آية شريف خلاف کار يې وکي چې: ان الله يأمر بالاکم أن تؤدوا الأمانات الی اهلها. ددوی وزير زراعت ملا، وزير صحت ملا، وزير پلان ملا، وزير معدن ملا، بس ملاشاهي قايمه شوه! نتيجه دا سوه، چې هغه د خطر زنگ چې پېغمبر صلی الله عليه وسلم ورته وهلی و، چې کار نا اهلو ته وسپارل سي. فانتظر الساعة، د قيامت انتظار وباسی (چکچکي). هر دولت چې کار

نااهله ته وسپاري، هغه دي له دننه څخه وېرېږي، نسبت دېنمن ته! هغه په حقيقت کې له دننه څخه خورل کېږي، همدغه يې خوري. طالبانو د پېغمبر عليه السلام انداز او اخطار ته توجه ونه کړه چې کار و اهل ته و نه سپاري. که نه، نو د قيامت انتظار وکړي. پر طالب همغه قيامت راغي .

نوی حکومت راغي. خارجيانو سره په لوی تعداد هغه پخواني مجاهدين راغلل. هغوی بيا هم له تاريخه پند وانخيست. او بيا يې داسې يو حکومت جوړ نه کړای سوی او يا چا ورته پرېښوول، چې د ملت په درد وخورې، هغه طالبان چې مات سول، انډېوالانو زه تاسې ته سمې خبرې کوم، طالبان مات سول. او عذر يې کاوه، او دغسې يې غوږونه نېولي و، چې مور مات يو، مور پرېږدې خپلو کورونو کې چې ژوند وکړو؛ حکومت کې برخه نه غواړو. خو چا نه پرېښوول. کرزی صاحب، چې اوس به زما خبرې اورې، ماته وويل چې ماته راغلل او ويې ويل چې مور په حکومت کې چوکۍ نه غواړو، خو په کور کې مو پرېږدې. مگر مور موقع ورنکړه؛ مور پرې ښوول. ماته د کندهار واليانو ويلي دي چې طالبان په عذر راغلل چې مور فرار او پاکستان ته مه احتياجوې. خو مور موقع ورنکړه. خالد پښتون، زموږ د کندهار وکیل چې دلته ناست دی، ماته کيسه وکړه چې په کوټه کې ۱۶ تنه د طالبانو مشران چې نومان يې نه اخلم او بنايي يو شمير يې دلته ناست وي، ماته راغلل او ويويل مور نه غواړو پاکستان کې ژوند وکړو. مور د پاکستان سره تجربه لرو، په حکومت کې هم چوکۍ نه غواړو، خو د خدای په لحاظ خپلو کليو او وطن کې مو آرام پرېږدې. خالد پښتون وايي چې دغ ۱۶ تنه د طالبانو مشران چې تيار پاکستان ته تېښتېدلې او هلته آرام ناست وه، ما کندهار ته راوستل او امریکايانو ته می معرفي کړل، هغوی بوتل گوانتانامو و بگرام ته او کلونه يې په زندان کې تعذيب او ځنځير يې هلته مړه سول. دی نظام لويه سهوه وکړه. دا د وطن خلک وه، که خلقيان وه هم د وطن وه، که مجاهدين وه او که طالبان. بايد نه وای وژل سوی او نه وای شړل سوی .

بعضو خو حتی د طالب په نوم د پښتون د وژلو او قومي تصفيې پروژې جوړه کړه، چې پښتون بايد ختم شي، پښتون بايد ونېول شي، پښتون وځپل شي. (گرمې چکچکې) دا ځکه چې د دوی په لاس د ناټو سوتی ورغلی و، او د ناټو په سوتی يې پښتون واهه. دا يې سهوه وکړه!! دا غلط کار دی. زه په دې پوهېږم، دوستانو!! دې نظام کې لاسته راوړنې سته، دې نظام کې کار سوی دی. خو په دې نظام کې بې عدالتي هم سته!! دا چې يو څوک وايي د سولې په خاطر د ۱۵ کاله لاسته راوړنو څخه نه تيرېږم، خو دا بې عدالتي هم د تحمل وړ نه ده. پنځلس کاله پر پښتون جنګل تحميل سویدی. پنځلس کاله د پښتون بچي له تعليمه محروم دی. سرکال له داېکندي چې تر پروڼه ولسوالي وه ۶۵۰۰ تنه شاگردانو د کانکور ازموینه ورکړه خو له لوی تاريخي کندهار څخه يوازې ۲۱۰۰ هلکانو امتحان ورکړ. دا وضع او بېعدالتي تر قيامته تحمل کيږي نه. (چکچکې). پښتون په دولت کې د خپل نفوس په تناسب ډير کم فرصت لري .

جناب رئيس صاحب، جناب ډاکتر صاحب عبدالله! زما د زړه سر ياست، دا بې عدالتي دوام نه شي پيدا کولی !!

راغلو ودې ته چې څه بايد وسي؟

زه په حيث د يو سپين ريرې، په حيث ستاسې د يو دوست او په حيث ددی چې په دغه سنگر کې درسره ناست يم، زه ستاسې سره خپله تجربه شريکوم. ددی کور دپالونه مات دي، د دې کور دروازي ماتې دي. همسايه گان تاسې نور د دروازو او ديوالو جوړولو ته نه پرېږدي. خو دا ملک تر قيامته هم په جنگ کې ژوند نه سي تيرولای. پنځلس کاله خو په جنگ کې تير سول؟ ۵۰ کاله نور جنگ؟ ۱۰۰ کاله جنگ؟ د نورو اجندا به تر کومه مخ ته بيول کيرې؟ جنگ پر مور تحميل دی. کوچنيان مو پوهېږي، هر څوک پوهېږي، چې څوک د چا تر شا ولاړ دي. څوک څوک دی، دا جنگ څوک پر مخ بيايي، ماته دا په کار هم نه ده چې زه دا خبرې تاسې ته وکړم، مور ټول سره پوه يو! اوس لار دحل څه شی ده؟

عرض مي دا دی چې مور اوس د سولې په ارتباط څه وکړو؟ د دولت تاسې مشران ياست، خپل نظامي قواوې به تقويه کوي! زما خبرې واورئ! دوستانو خبرې واورئ، دا نظامي قوه به قوي کوي، ځکه چې دا ستاسې او ددی نظام دفاع ده. لکن په دی خبره هم بايد يقين ولری چې دا ملک جنگ تر قيامته نه سي تحمل کولای؛ د جنگ په زور دا نظام نه سي ساتلای. دا نظام يوازي په جنگ ساتل کيرې نه. تاسې به خپل نظامي قوت لرئ، په مذاکراتو کې به په قوت کښېنئ، خو دا به مو په ذهن کې وي چې دا جنگ به حتمي ختموي، هغه چې پرون يې تاسې ته عذر کاوه، خو موقع مو نه ورکوله، هغه اوس نن قوت دی! زه يې فيصدي نه وایم چې څو فيصده مخکې يې په لاس کې ده. خو يو فيصدي مخکې يې په لاس کې ده. اوس به نور ددوی د تسليمي خبره نه کوی بلکې تاسې به و دوی ته په قدرت کې شراکت ورکوی. دلته داسې کسان په دې قوت کې شريک دي، چې په تقوی کې تر طالبانو ډېر خراب دي. (گرمې چکچکې). که سوله د قانون اساسي په تعديل راځي. دې ته حاضر شئ! قانون اساسي بېله دې هم تعديل غواړي. که سوله د چوکۍ په وېش کيرې، ورته حاضر شئ، دا ملک ته سوله راولئ! دا قوم باندې رحم وکړئ! راغلم منحبث د يو سپين ريرې، چې په سوله کې لويه تجربه لرم، دلته خلک ناست دي، چې جنگونه و، ما په سوله کې کار کاوه. زه بين المللی تجربه هم لرم. نورو ملکونو ته هم دسولې دپاره تللی يم. د کرزي صاحب سره چې مي د سولې کومې خبرې کړې وي، تاسې ته يې وایم! کرزي صاحب ته مي وويل چې د دې طالبه سره کښېنه! هغه ويل، زه نه کښېنم، طالب د پاکستان گوداګی دی. ما ورته وويل، چې دا خبره مه کوه. مور ټول غټان يو، په هر څه پوهېږو. که ته ووايي زه د طالبه سره نه کښېنم، هغه د پاکستان گوداګی دی، زه د پاکستانه سره کښېنم. هغه به تاته بالمثله خبره وکړي چې زه د امريکا سره کښېنم، ستا سره نه کښېنم. (چکچکې). پس تاسې دواړه د خپل مملکت سرنوشت په حقيقت کې د امريکا او پاکستان په لاس کې ورکوي! ته دی نفی کوی، خپل سرنوشت د پاکستان لاس ته ورکوي، هغه تا نفی کوی، سرنوشت د امريکا لاس ته ورکوي. پس په لوی لاس د افغانستان سرنوشت امريکا او پاکستان ته سپارل کيرې. چې واخلی زموږ سرنوشت تاسې وټاکي! نه، دا کار نه دی پکار!!!! زما عرض تاسې دوه مشرانو ته دا دی، دغو ټولو دوستانو ته دا دی چې تر اوسه مو چې پاکستان ته څه کړي دي، مور يې تائيدو، تاسې پاکستان ته مراجعه کړې ده، پاکستان مو ټيسټ کړی دی، امتحان کړی دی، لکن اوس خو هغه تېره شوه، اوس خپل ملت ته مراجعه پکار ده، خپل قوم ته مراجعه پکار ده! (چکچکې). په دې ملک کې مور سپين ريرې لرو، مشران لرو، د عزت خلک لرو، علماء لرو، درانه خلک لرو، چې خیر غواړي؛ د دې ملت په دغو خلکو اعتماد وکړئ! ددوی منځګړيتوب ته موقع ورکړی. دغه د سولې عالي شوری وساتئ په حيث د ادرس د حکومت، خو په دې ملت

کې خلکو ته موقع ورکړي چې ستاسې او مسلح مخالفینو ترمنځ منځگړیتوب وکړي. مور کومک د سره کوو چې منځگړیتوب رامنځته سي. ستاسې او د طالبانو ترمنځ منځگړیتوب وکړي. پاکستان او امریکا دې تر شا وي. دغه امتیاز چې تاسې پاکستان ته ورکوي، دا طالب ته ورکړی! هغه امتیاز چې طالبان یې امریکا ته ورکوي، تاسې ته دې درکړي. (چکچکې). دا مسله دې حل سي! مور په دې لار کې مرسته د سره کوو! تاسې کوشش وکړي، چې خارجیان خپل تر شا روان کړي، هسې نه چې تاسې په خارجیانو پسې روان یاست! دا ملت په اعتماد کې واخلي، همدا کار کېږي. تر اوسه مو هیڅ ګټه نه ده کړې، چې مونږ خپل منافع د خارجي دنیا د هېوادو او همسایه سره هماهنگ کړو، بلکې دا په کار ده چې د دنیا او همسایه و منافع د خپلو منافعو سره هماهنگي کړو! او دا کار مور درته کوو، دا کار په دې ملت کېدونکی دی، مور اصول لرو، مور د جرګو اصول لرو. مور پوهېږو، چې څه وکړو او څنګه یې وکړو. دا پاکستان به تاسې ته اړ وي! دا دنیا به تاسې ته اړه وي. دا به بیا ستاسې تر شا ځي. اوس چې تاسې ورته عذر کوئ، هغوی به بیا تاسې ته راځي، خو د خدای په لحاظ په دې ملت اعتماد وکړي، دې ملت ته په عزت وګوري، او دا فکر وکړي، چې دا سوله باید په هر قیمت راشي. د سولې قیمت تر هر بل شې لور دی. او په هیڅ عنوان دسولې مخه نېول جایز نه دي. مور په دې لار کې ستاسې سره مرسته کوو؛ مور ستاسې وروڼه یو، په یو کشتی کې سپاره یو، الله پاک دې پر تاسې رحم وکړي، الله پاک دې پر دې ملت رحم وکړي.

ډېر تشکر

